VS AiMi

Senioren Albertus Magnus

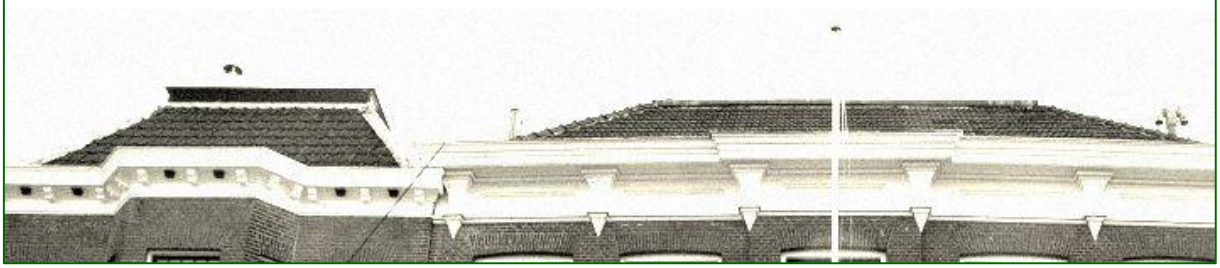

Bokaal Digitaal, oktober 2015

Deze uitgave is bestemd voor leden van de Vereniging Senioren van de RKSV Albertus Magnus in Groningen, VS AiMi.

Contactadres:
vsaimi@albertus.nl

In dit nummer:

Van de redactie	2
Speuren naar sporen	3
Over liederen en bier	7
In memoriam	10
Birgit van Hulst	11
Martijntje Schellings	12
Ben Suurenbroek	13
Verticale integratie studenten en senioren	14
Bestuur 2015-2016	15
Inauguratie 2015	17

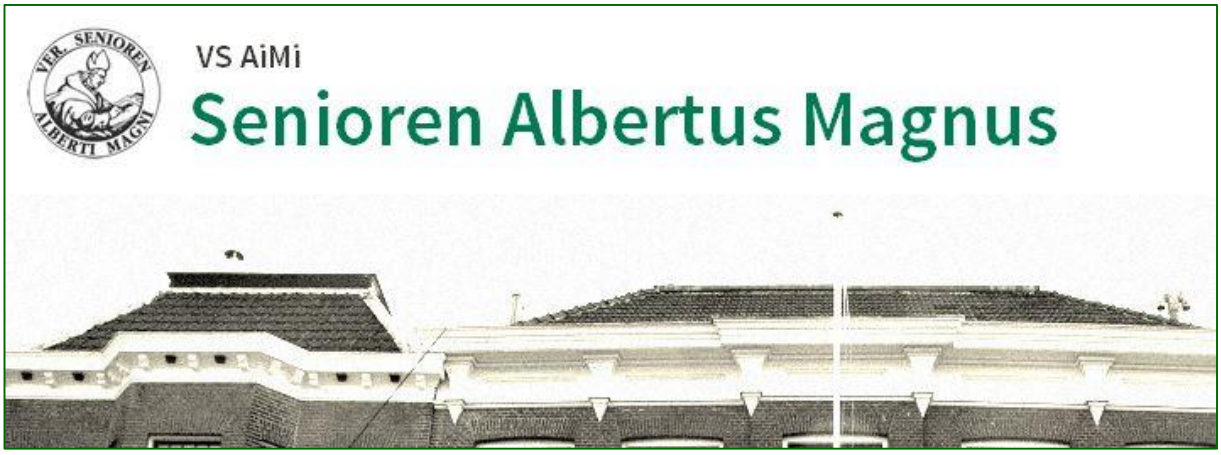

Van de redactie

De inhoud van deze tweede Bokaal Digitaal is met alle recht veelzijdig te noemen.

Heel verdrietig, maar prachtig zijn de 'in memoriam' teksten, die ik ontvangen heb van vrienden en vriendinnen van drie veel te jong overleden senioren van onze vereniging:

- Birgit van Hulst
- Martijntje Schellings
- Ben Suurenbroek

Speuren naar sporen

De interviews met senioren uit het lopende Decennium-jaar zijn de start van een nieuwe serie: '*Speuren naar sporen*'. Voor het komende voorjaarsnummer spreken we graag met senioren uit 2006, 1996, 1986, 1976 of 1966, de Decenniumjaren in 2016. Heeft u een suggestie, neem dan contact op met het Bestuur VS AiMi.

Lyra Cantata

Enigszins bezorgd, maar toch vooral ambitieus en optimistisch is de toon van het gesprek, dat ik had met Pim Luiten over zijn mooie project Lyra Cantata.

Decennium Feest

Dit is de allerlaatste aankondiging van het allereerste Decennium

Feest: **zaterdag 10 oktober 2015** vieren vijf Decennium-jaren voor het eerst hun 10, 20, 30, 40 en 50-jarig jubileum op de vereniging.

Alle senioren, uit álle jaren van aankomst én alle studenten zijn die avond vanaf 21.00 uur van harte uitgenodigd voor een bijzondere avond op de sociëteit. Het belooft wat voor de jaarliederen, die al vroeg op de avond gezongen worden.

Vorige Bokaal Digitaal

Heeft u de eerste Bokaal Digitaal, mei 2015, niet gezien? Klik op de afbeelding hieronder om die uitgave alsnog te bekijken.

Marian Stoppelenburg
Abactis Bestuur VS AiMi

Speuren naar sporen

In deze Bokaal Digitaal starten we een serie interviews met senioren, '*Speuren naar sporen*'.

We zoeken voor elke Bokaal senioren uit de Decennium-jaren. Dit najaar spreken we daarom met een senior uit 1975, Albert Hazelhoff.

Welke sporen heb jij achtergelaten aan de Brugstraat in Groningen?

Het meest concrete spoor, daar heb ik het thuis nog wel eens over, zijn die toiletbakken.

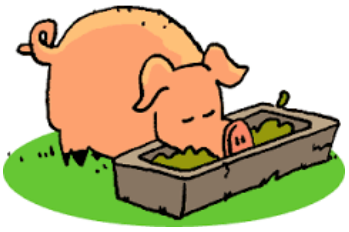

Het was niet alleen mijn idee. In het verre verleden hingen daar van die urinoirs, maar die werden altijd van de muur getrokken. Toen ik met Ton Fransen in het bestuur zat van '79-'80, toen waren we daar zo zat van. We gingen op zoek naar iets wat redelijk hufterproof is. Zo zijn we op die varkenstroggen uitgekomen. Volgens de verhalen hangen die er nog steeds, 40 jaar later…

De brand in 1979

De brand in 1979 was toen net geweest. We waren nog wat bezig met de renovatie. Een deel van het plafond van de KC-kamer en het dak is afgebrand. Er was veel rookschade. Ik zat toen zelf in de KC, '78-'79, maar eerlijk gezegd weet ik me niet zo veel meer te herinneren van die brand.

Dispuut Panta Rhei

Het tweede spoor is het dispuut Panta Rhei (*Grieks voor 'Alles in beweging'*). Ik was betrokken bij de oprichting in een tijd, dat er eigenlijk geen nieuwe disputen bij kwamen. Er was ruimte, want jaarclubs hadden we toen nog niet. Het idee is ontstaan vanuit de Kroegcommissie.

Toen ik zelf in het Bestuur zat, is het dispuut erkend. Aanvankelijk was het idee, dat de leden allemaal KC'ers zouden moeten zijn, maar dat was een beetje dom, want de groep is dan wel erg klein waar je uit kan putten. Vijf jaar geleden ben ik nog eens bij het dispuut geweest. Het is een leuke club mensen en ik herkende nog wel veel van onze oorspronkelijke sfeer en grappen. Dat is mooi.

Zevende bestuurslid

Het derde spoor is het zevende bestuurslid. Wij waren het laatste bestuur met zes leden. Wij hebben de functie van procurator in het leven geroepen. Alle facilitaire taken lagen eigenlijk bij Meneer Nijborg. Dat was wat smal georganiseerd. Vooral ook na die brand werd het duidelijk dat op dat terrein een taak lag voor het bestuur.

Welke sporen heeft het lidmaatschap van Albertus bij jou achtergelaten?

Het klinkt misschien zwaar, maar het heeft mij wel enorm gevormd. Je leert zo veel binnen een vereniging, zeker als je actief bent. Ik heb veel gedaan in die jaren: KC, Bokaal, Schuitcommissie, Bestuur ’79-’80 (foto), Lustrum Commissie ’82. Je leert op een leuke manier hoe een organisatie werkt met alles wat daar bij komt. Hoeveel ruimte geef je anderen? Daar heb ik al 40 jaar in mijn werk plezier van. Je leert bijvoorbeeld met andere meningen om te gaan. Dat is waardevol.

Welke sporen zou je willen wissen?

Nee, eigenlijk geen. Ik heb met volle teugen genoten van mijn tijd op Albertus. Misschien heb ik wel iets té veel gedaan in al die commissies. Een beetje ‘over the top’, zou je kunnen zeggen. Daardoor heb ik wel een beetje lang over mijn studie gedaan.

Welk spoor heb jij gevolgd na je studententijd?

In mijn studietijd was ik al getrouwd. Niet met een Albertianes overigens. Zij was wel goed bevriend met een paar Albertianen. We kwamen elkaar tegen op een Albertus-feestje.

Ik heb eerst Geschiedenis gestudeerd. Later ben ik daar Rechten bij gaan doen. Direct na mijn studie kon ik als ‘jong academicus’ aan de slag bij Binnenlandse Zaken in Den Haag. De eerste jaren heb ik als organisatie-adviseur gewerkt, maar dat adviseren was ik op een bepaald moment wel zat. Toen kon ik aan de slag bij het CJIB. De hele organisatie daar in Leeuwarden bouwen, dat was een mooie klus. Verder ben ik altijd bij justitie blijven werken. Sinds 2005 werk ik bij het OM (Openbaar Ministerie) in allerlei verschillende rollen.

Welke ontwikkelingen bespeur jij in het Hoger Onderwijs?

De ervaring die ik heb met het huidige onderwijs is gebaseerd op wat mijn

eigen kinderen doen en hebben gedaan. De oudste heeft Rechten gestudeerd in Groningen. De tweede heeft fysiotherapie gedaan en de jongste zit nu op het HBO. Een van mijn stokpaardjes is toch, dat er veel te weinig kennis wordt gedeeld. Het zijn allemaal groeps-opdrachten. Dat is ook nuttig, maar jonge mensen weten bijvoorbeeld vrijwel niets meer over literatuur en geschiedenis. Je mist daardoor een kader om actuele ontwikkelingen te beoordelen.

Een leerling of student zou in mijn ogen ook meer als een individu gezien moeten worden. Dat lijkt helemaal te verdwijnen, terwijl daar juist de kansen liggen voor ontplooiing. Alles wordt meetbaar gemaakt met KPI's. Dat is lichtelijk ontspoord. Het moet allemaal snel. Dat is jammer, want studenten hebben ook ruimte nodig zich buiten hun studie te ontwikkelen, bijvoorbeeld bij een vereniging als Albertus.

Ben je het spoor weleens bijster geraakt of heb je weleens op een dood spoor gezeten?

Het was niet echt een dood spoor, maar toen ik begon aan de studie Geschiedenis had ik echt het beeld later op de Universiteit aan de slag te gaan. Dat pakte anders uit. De concurrentie was moordend en het was onduidelijk hoe de Twee-Fasen-Structuur zou uitpakken. Door het bijvak Romeins Recht, de basis voor het civiel recht, ben ik enthousiast geworden voor Rechten.

In wiens spoor zou jij willen treden?

In niemands spoor. Het is misschien eigenwijs, maar laat iedereen vooral zijn eigen leven leiden. Ik vind veel mensen interessant, maar ik loop niet snel achter anderen aan. Je kunt van anderen altijd iets leren, maar uiteindelijk moet je het toch zelf doen.

Ben je momenteel nog iets spannends op het spoor?

Of het spannend is, weet ik niet, maar ik vind het zelf erg leuk. In mijn vrije tijd ben ik sinds kort voorzitter van de Raad van Toezicht van een burcht in Oost-Groningen. Kinderhotel Burcht Wedde is een plek, waar kinderen die 'aan de andere kant van het geluk geboren zijn' opvang vinden. We kunnen daar altijd de hulp van studenten en andere vrijwilligers gebruiken.

Albert Hazelhoff is in zijn vrije tijd voorzitter van de Raad van Toezicht van het Kinderhotel Burcht Wedde

Speuren naar sporen

Heb je een spoorlijnvraag of spoorlijnadvies voor de huidge generatie Albertianen?

Het feest in de zomer van 2014, tijdens het 400-jarig bestaan van de Universiteit was een groot succes. Er waren toen veel senioren bij het senatorendiner. Die groep is zeker een groep waar je meer mee zou kunnen doen in het kader van de verticale integratie tussen studenten en senioren (*lees meer hierover in deze Bokaal op p14*).

Mijn advies aan de huidige generatie Albertianen is de tijd op de vereniging gebruiken om je eigen pad te vinden. Probeer uit waar je talenten liggen. Wat ik graag zou willen horen van ze, is antwoord op de vraag met welke verwachtingen ze lid geworden zijn van Albertus. Wat denk je in de loop der jaren te kunnen betekenen voor de andere Albertianen en wat verwacht je op dit moment van de senioren? Daar kan het nieuwe bestuur mooi mee aan de slag in het ader van de verticale integratie.

Mijn vraag aan het huidige bestuur is hoe groot ze als club eigenlijk willen worden. De grootste vereniging zijn is misschien even leuk, maar op een bepaald moment is de groep te groot om het karakter van de vereniging te bewaren. De anonimiteit is een gevaar voor de sfeer.

Wil je nog een speurder plaatsen in deze Bokaal?

Wat is een speurder? Een ‘mini-advertentie’ in de Bokaal, ja daar heb ik wel een idee voor. Als iemand een keer wil helpen bij het Kinderhotel in Wedde? Er zijn regelmatig evenementen, waar studenten een rol bij kunnen spelen. Alle hulp wordt gewaardeerd.

KINDER HOTEL BURCHT WEDDE

Wil jij als student een bijdrage leveren aan de ontwikkeling of een evenement van Kinderhotel Burcht Wedde?

Neem contact op met Albert Hazelhoff via: a.hazelhoff@planet.nl

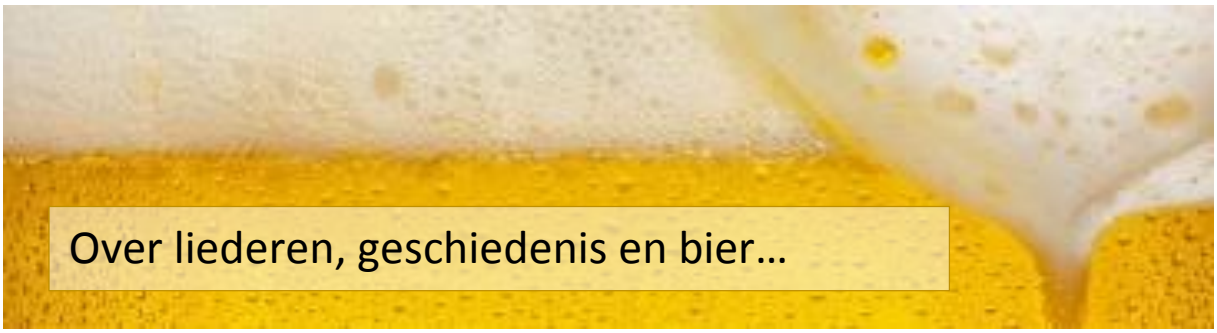

Over liederen, geschiedenis en bier…

Het project Lyra Cantata van start

Een gesprek tussen Pim Luiten (AM'81) en Marian Stoppelenburg (AM'79) over het project Lyra Cantata, de gezongen Lyra, zangleraren, geschiedenis en bier…

"Zijn we nou gewoon een stelletje ouwe zeurpieten of zijn er momenteel ook studenten binnen de vereniging die vinden, dat de koers wat bijstelling behoeft?"

We praten in een restaurant in Zwolle over de koers die momenteel gevaren wordt op de vereniging wat betreft het zingen van de Albertus-liederen.

"De zangleraar had lange tijd een serieuze rol in de introductietijd van nieuwe leden. De zangles zorgde voor overdracht van kennis over de geschiedenis en de mores van de RKSV."

"Kees Hogenbirk is in de jaren '80 begonnen om het allemaal wat leuker te maken. Daarmee is de serieusheid wat afgenomen. Toen ontstond ook het idee om een soort 'college' te geven over de geschiedenis van de vereniging."

Pim vertelt hierover: *"In 1987 heb ik tijdens de IT een college gegeven over Albertus tijdens Bommen Berend in Grunneger Sproak. In driedelig pak met een baret op. In de tweede IT ging het verhaal onder het kader van de IT: 'je moet daar naar toe, want Pim vertelt dingen die wij ook niet weten; als je dat niet weet, dan sta je als ouderejaars in je hemd…'* Dat initiatief leidde tot 'de professor' (zie foto p9).

Pim kijkt wat bezorgd, zucht even en zegt: *"De zangles momenteel wordt verpest doordat alles met 'drank-ad-fundum' tussen de liederen door moet. Het is meer drankles dan zangles. De 'professor' is ook een grote jolige boel geworden. Dat vind ik oprecht jammer."*

"Er is ook een idioot gebruik ontstaan. De meute begint tijdens de zangles op een willekeurig moment 'Adje, Adje, Adje' te scanderen en dan móeten de zangleraren een ad fundum doen. Dat gaat echt nergens meer over. Die zangleraren zijn op het eind ladderzat."

Deze ontwikkelingen en geluiden uit het nieuwe Bestuur van de RKSV AiMi gecombineerd met het plan waar Pim al lange tijd mee rond loopt, brengen ons al pratend op een idee.

Het spontane zingen uit de jaren '80 en zeker daarvoor bestaat nauwelijks meer. Om het tij te keren hebben we iets bedacht.

(vervolg Lyra Cantata)

"Wil het nieuwe bestuur hier iets aan doen, dan moeten ze simpelweg zeggen: jongens dit gebeurt niet meer, geen drank meer tijdens de zangles".
De Lyra Cantata kan een leuk aanknopingspunt zijn om een koerswijziging in te zetten.

Liederen opnemen

Tijdens het eerste Decennium Feest op zaterdag 10 oktober 2015 is op de Schuit een heuse geluidsstudio ingericht. Vanaf 17.00 uur zijn er enthousiaste senioren aanwezig om liederen uit de Lyra vast te leggen voor de eeuwigheid.

De hele avond en nacht staat het zangliefhebbers vrij om hun favoriete stukken uit de Lyra te laten opnemen. De audio-bestanden komen te zijner tijd beschikbaar via de nieuwe website van de VS AiMi. Dit is een mooie, symbolische start om het zingen weer een stevige plek te geven in het verenigingsleven aan de Brugstraat. Onlosmakelijk verbonden aan al die prachtige liederen zijn natuurlijk de mores, de verhalen en de geschiedenis van Albertus Magnus.

Botresten AiMi, in de kerkers verstopt

Marian beleefde, wat die geschiedenis betreft (tijdens een fietstocht van 900 km door Nederland) nog iets bijzonders bij een bezoek aan Nijmegen. In de Stevenskerk kreeg ze spontaan een rondleiding aangeboden ónder de kerk, in de grafkelder van Catharina van Bourbon.

Buiten het zicht van andere bezoekers valt haar oog in een duister hoekje op een beeltenis én de botresten van Albertus Magnus, de Bisschop uit Keulen, die de kerk wijdde in 1273. Als bestuurslid van de senioren van de studentenvereniging RKSV Albertus Magnus krijgt zij bij hoge uitzondering toestemming foto's te maken van deze relikwieën.
Klik op de afbeeldingen om de foto in groot formaat te bekijken.

Terug naar de Lyra

Het zou toch jammer zijn als alle geschiedeniskennis binnen de vereniging over Albertus Magnus verloren gaat. Twee of drie keer een IT zonder verhalen over het verleden en de historie is uit de hoofden verdwenen.

De liederen in de Lyra vertellen voor een deel die verhalen. In de jaren ’80 heeft het Groot Groninger Gregorius Gilde voor het eerste de dikke Lyra gepubliceerd. Het gilde organiseerde ook liederen-tafels. Iets dergelijks zou op dit moment ook heel zinvol zijn. “*Een paar keer per jaar zangles op de Kroeg, dat brengt het spontane zingen wellicht weer terug. Het NRKGM bestaat ook altijd nog. Dat mannenkoor kan daarbij een belangrijke rol vervullen. Als ze er maar voor zorgen, dat het niet alleen om bier draait.”*

Bier hoort er al 100 jaar bij natuurlijk, maar als het ontaardt in een grote zuippartij, dan mis je het idee achter de liederen en tradities. Die maken de vereniging juist zo mooi.

“De kunst is juist om de huidige generatie die bal op te laten pakken. Bijvoor-beeld een groep jongere-jaars, die graag zingt. De regel is in de loop der tijd ontstaan, dat zangleraren uit de KC komen. Dat hoeft niet vastgehouden worden, zeker niet met het enorme aantal leden van nu.”

Startschot, 10 oktober

Wat ons betreft, sluiten Pim en Marian hun gesprek af, is het project Lyra Cantata een ludiek startschot voor een nieuwe koers. Iedereen betrekken is de sleutel. **Iedereen mag zijn favoriete lied inzingen of opsturen, als 10 oktober niet in de planning past.** Meerdere versies van een lied, prima natuurlijk. Juist leuk, want dan hoor je de ontwikkeling in de manier waarop het gezongen wordt.

Eerst was het idee de opnamen op YouTube te zetten, maar na overleg met het Bestuur AiMi ht is besloten uitsluitend audio-opnamen te maken. Die opnamen komen beschik-baar via de nieuwe website van VS AiMi én op de website van de studenten.

Jaarliederen gezongen door het oorspronkelijke jaar, tijdens het Decennium Feest. Dat is toch geweldig. Vorig jaar na het senatoren-diner is op de Kroeg spontaan besloten te beginnen met het jaarlied van het oudste jaar. Dat was mooi. Op het Decennium Feest is dat ook het idee. De kroeg is vanaf 21.00 uur open voor iedereen.

2017: dubbel feest

In de jaren van een verenigingslustrum zijn er vanaf 2017 dus altijd twee kansen om veel senioren te treffen. In het voorjaar een Lustrum en de tweede zaterdag van oktober, elk jaar een Decennium Feest. Met dat vooruitzicht moet het toch gaan lukken de komende jaren al die prachtige Albertusliederen digitaal vast te leggen.

De ‘Professor’

In memoriam

Op 22 september 2015 fietste ik na een vergadering van het Bestuur VS AiMi aan de Brugstraat door een regenachtige nazomer-avond terug naar Roden.

Ik dacht aan onze beslissing om altijd in de Bokaal persoonlijk aandacht te besteden aan overleden senioren, als dispuuts- of jaargenoten het overlijden bij ons melden.

Plotseling zag ik de lucht helder worden en prachtig kleuren boven de Piccardt-hofplas in Groningen-Zuid.

Dit beeld past bij de ontroerende bijdragen, die we ontvingen van vrienden en vriendinnen van drie veel te jong overleden senioren.

Birgit van Hulst en Martijntje Schellings overleden beiden op 16 juli 2015. Op 17 september overleed ook Ben Suurenbroek.

Deze Albertianen komen op een emotionele manier ‘tot leven’ voor iedereen die ze niet heeft gekend. Dank voor de mooie verhalen en de foto’s.

Een gedachte

Sinds ik als abactis van een seniorenvereniging met regelmaat geconfronteerd word met het overlijden van leden dringt zich steeds een gedachte aan mij op…

“De wereld wordt mooier als we al tijdens het leven zulke mooie woorden uiten over de mensen in onze omgeving.”

Marian Stoppelenburg
abactis Bestuur VS AiMi

Birgit van Hulst

27 september 1967 - 16 juli 2015

Lieve Birgit,

Op 16 juli 2015 ben jij, mijn lieve vriendin, overleden. Zo'n 30 jaar geleden leerde ik je kennen toen jij in 1985 lid werd van Albertus. Wij werden gevraagd een zomerfeest te organiseren. Dat beviel zo goed dat wij besloten een nieuw damesdispuut op te richten. In 1987 gingen wij van start. De hindoestaanse godin Sarasvati werd ons boegbeeld. "Moedergodin van de stroom, oeroceaan; bron van al het leven". En jij werd natuurlijk de eerste praeses. En dat deed jij vol verve. Wat een mooie dingen hebben we met het dispuut gedaan. Wat hadden we veel lol! Onze godin had iets met water, dus moesten onze feestelijke momenten ook met water. Van polsstok-hoog-springen en waterskiën in Friesland tot het onder water zetten van de kroeg; zo kan ik nog eindeloos doorgaan met alle diners, vakanties en andere activiteiten die wij in dispuutsverband en als vrienden ondernamen. Daarnaast was je ook nog actief als tapperspraeses FAAM, lid van de Schuitcommissie en bestuurslid van Albertus.
Ons dispuut bestaat nu ruim 27 jaar. Dat heb jij neergezet Birgit. En ook alle nieuwe lichtingen kennen jou, want je liet ze elk jaar in Bussum op audiëntie komen. Door al die jaren heen bleef jij de moeder van ons dispuut. Bij alle gelegenheden voerde jij natuurlijk het woord. Tot nu. Je was pas 47 jaar. Maar lieve Bir, je weet: "Onze band houdt altijd stand".

Sandra van Nijen

Aan de leden en senioren van Albertus Magnus,

Op 16 juli jongstleden overleed volstrekt onverwachts en veel te jong Birgit van Hulst. In de dagen na haar overlijden en tijdens haar uitvaart bleek eens te meer hoeveel zij betekend heeft voor veel mensen, en in het bijzonder voor veel Albertianen. Birgit was een trouwe vriendin en veel van haar vriendschappen vonden hun oorsprong op Albertus. Zo ook de vriendschap die wij, bijna 30 jaar lang, samen hadden.

Ik leerde Birgit kennen in 1985 op de kroeg, in de maanden na onze ontgroening. Ik zie haar nog staan: klein van stuk, vrolijk, met een grote glimlach, een biertje in haar hand. Het middelpunt van gezelligheid en plezier. Birgit legde makkelijk contact en was geïnteresseerd in de mensen om haar heen. En, voor wie haar beter leerde kennen, was ze een lieve, attente en zorgzame vriendin.

Birgit nam graag het initiatief. Zo stond ze aan de wieg van onze jaarclub Peanuts, die niet zoals gebruikelijk aan het begin van het jaar werd gevormd maar pas later, en die bestond uit meiden uit 1985 én 1984. Ongebruikelijk, maar dat maakte Birgit niet uit: als we maar plezier hadden. En dat hadden we zeker! Ook was ze één van de oprichtsters van damesdispuut Sarasvati. "Haar" dispuut zou in haar hele verdere leven een belangrijke rol blijven spelen. Nog elk jaar kwamen de nieuwe dispuutsleden bij haar thuis om kennis te maken met de "moeder" van hun dispuut.

Birgit genoot op Albertus niet alleen van alle gezelligheid, ook haar organisatorische talent kon ze er goed kwijt. Haar staat van dienst op de vereniging is indrukwekkend. Zo was ze onder andere lid van de Schuit Commissie, preases van de tapsters op de Kroeg en lid van het Bestuur 1989-1990. Het werk voor Bestuur en commissies deed ze met bijzonder veel toewijding. Serieus indien nodig, met een knipoog en veel gezelligheid zodra het kon.

Albertus haalde het beste uit Birgit naar boven en Birgit haalde het beste uit Albertus: een leuke studententijd en vriendschappen voor het leven. Het is ontzettend verdrietig dat aan al deze mooie vriendschappen nu zo abrupt een einde is gekomen.

Liesbeth Bleeker-Lockefeer

Martijntje Schellings

5 september 1970 – 16 juli 2015

Martijntje was lid van Albertus van 1989 tot 1994. Ze is lid van jaarclub Supercalifragilisticexpialidocious en het damesdispuut Najade.

Martijntje was in haar studenten-tijd een rustig meisje. Maar niet in de zin van lief of verlegen. Nee stoer, door Groningen scheurend met haar Alfa en in het zwart gekleed. Ze ging ook graag uit haar dak op de Schuit.

Totaal onafhankelijk van meningen van anderen was ze toen al: bij de ontgroening vertrok ze geen spier. Kuddegedrag kende ze niet, terwijl iedereen bier of wijn dronk, was er altijd een fles cola light voor Martijntje.

Ze was actief bij Albertus als tapster, in de POC, de Lustrum-commissie en de BANCK.

Martijntje heeft Bedrijfskunde gestudeerd en had een bloelende carrière. Haar laatste functie was directeur van AKN, een ondersteunende dienst voor de AVRO, KRO en NRCV.

In 2012 werd bij haar maagkanker geconstateerd. Met ongekende strijdlust heeft ze de kanker lange tijd op afstand weten te houden. Zoals ze zei: *"de kanker is zeer agressief, maar so am I"*. Tussen operaties en chemo door, heeft ze zoveel mogelijk tijd aan haar gezin besteed. Martijntje laat haar man Joost en twee dochters Lexi (10) en Jimi (8) achter in Overveen.

We zullen haar missen als stoere, slimme en bevlogen vrouw.

Judith Cuppen

Ben Suurenbroek

overleden op 17 september 2015

'En wat als je vannacht eens een acute blinde-darmontsteking krijgt – is het dan allemaal de moeite waard geweest? Wat breng je thuis van je reizen?'

(F. Springer, *Bougainville*)

Op 17 september 2015 overleed Ben Suurenbroek na een kort ziekbed. Medestudenten herinneren zich Ben, prominent Iansenist en Turfhuisbewoner, als een unieke persoonlijkheid, een entertainer pur sang, en een geboren verhalenverteller. Een avond met Ben was altijd onvergetelijk. Maar Ben was veel meer. Hij was een romanticus, een man van cultuur, van literatuur, van lange gesprekken over zijn favoriete schrijvers Springer en Hermans. Na het afronden van zijn studie Nederlands vond hij zijn roeping als leraar Nederlands. Een week na zijn overlijden bleek op een herdenkingsdienst van de school waar Ben lesgaf hoe onvoorstelbaar veel hij voor zijn leerlingen heeft betekend. Ben was een leraar die je nooit meer vergat. Hij deed alles anders dan normaal: vermaard waren zijn *Ben's Bios* als hij geen zin had om les te geven, zijn *K-dagen* waarop hij kroketten liet aanrukken en zijn vele anekdotes en verhalen. Bovenal was hij een bevlogen leraar met een diepe betrokkenheid bij het wel en wee van zijn leerlingen. De debating-teams die hij begeleidde gooiden elk jaar hoge ogen bij VARA's debatwedstrijd het Lagerhuis. Voor zijn leerlingen was hij in hun eigen woorden 'liefdevol, geduldig, een bron van inspiratie, een voorbeeld, een prachtmens, een held'. Zoals onder de vele, vele reacties een van zijn leerlingen schreef: 'Legends never die'.

Op 17 september begon Ben – zoals hij het zelf zei – aan zijn lange reis met Baedeker en Springer in zijn bagage. Hij laat een diep gat achter. Maar hij laat ook een kostbare erfenis na van alle leerlingen en ex-leerlingen die hij geraakt en gevormd heeft.

Berent Prakken

Verticale integratie studenten en senioren

Het nieuwe bestuur van de RKSV zet zwaar in op de verticale integratie tussen de studenten en alle generaties senioren.

Wieke Stolwijk, vice-praeses schrijft hierover:

"Op 14, 16 en 18 maart 2016 vindt opnieuw 'The Week of Power' plaats. Deze week staat in het teken van carrière, politiek en oud-Albertianen. Tijdens dit evenement willen we onze leden inspireren door senioren te laten vertellen over hun tijd bij Albertus en wat zij hieraan hebben gehad in hun verdere leven.

Bent of kent u iemand die in dit plaatje past? Neem dan contact op met Wieke Stolwijk via: vicepraeses@albertus.nl

Een groot en waardevol netwerk

Het netwerk Albertianen is groot. Tussen duizenden mensen, verspreid over de hele wereld liggen onzichtbare en helaas vaak ook ongebruikte verbindingen. LinkedIN maakt die lijnen toegankelijker. De VS AiMi heeft plannen om zowel de studenten als de senioren meer te laten profiteren van het waardevolle netwerk.

STAP één is jaar/dispuutsgenoten lid laten worden van de VS AiMi (aanmelden)

STAP twee actief bijdragen leveren in LinkedIN-groep: **RKSV Albertus Magnus (studenten-en-senioren)**

STAP drie is contact zoeken met Wieke Stolwijk om uw mogelijke inhoudelijke bijdrage aan het netwerk of specifiek aan T*he Week of Power*' te bespreken.

Deze twee workshops zijn al aangeboden door senioren (klik voor meer informatie):

Dhyan Sutorius (AM'57) biedt een **Workshop Lachmeditatie** aan, omdat we de gunstige effecten van lachen te weinig gebruiken in de maatschappij en in de zorg.

www.lachmeditatie.info

Hoe schrijf je een sterke tekst? Je leert het in de **Training Tekststrategie** van Marian Stoppelenburg (AM'79). Tekststrategie opent deuren, die tot nu toe gesloten bleven.

www.driedenkstappen.nl

Wie volgt met een bijdrage op zijn/haar vakgebied voor de studenten van Albertus?

Bestuur 2015-2016, woord van de praeses, Floris Dijkslag

Geachte Senioren, Albertianen, Albertianessen,

Wij zijn net drie weken aan het genieten van het nieuwe verenigingsjaar en Marian Stoppelenburg gaf mij alweer de eervolle taak om een woordje voor de Seniorenbokaal te schrijven. Hiervoor ging ik, zoals voor veel dingen in de eerste weken, maar eens in het digitaal archief zoeken naar wat mijn voorgangers hier zoal voor op papier zetten. Toen ik daarmee bezig was kwam ik tot de conclusie dat de inleiding van het woordje van de praeses in de eerste Seniorenbokaal al jaren achter elkaar ongelofelijk positief nieuws bevat. Dit was voor mij een zeer verheugde constatering. Dit komt namelijk niet doordat al die praesides van Albertus op een grote roze wolk leven, maar doordat het gewoon al jaren ontzettend goed gaat met de vereniging!

En dat gaat het nog steeds. Afgelopen KEI-week was weer fantastisch. Als je rond liep op de vereniging zag je overal Albertianen in I AM shirtjes trots aan KEI-lopers rondleidingen geven om hen een beeld te geven van hoe mooi het hier is. Ons Eigen Huis spatte haast uit elkaar van positiviteit en enthousiasme. Iedere avond stond het vol. Veel KEI-lopers kwamen meerdere avonden terug, omdat ze zich zo thuis voelen bij Albertus (zie de Albertus Magnus Facebookpagina en de aftermovie op YouTube. Na de IT mochten maar liefst 422 kersverse Albertianen (*zie foto volgende pagina*) de Brugstraat 8 ook echt hun Eigen Huis noemen, en daarmee groeit de vereniging nog steeds!

En dat terwijl bijna alle verenigingen in Groningen vanwege de maatregelen vanuit den Haag, met name de invoering van het sociale leenstelsel dit jaar, grote klappen krijgen. Het kan haast niet anders dan dat dat komt doordat Albertus afgelopen jaren heeft bewezen dat een lidmaatschap een enorme toevoeging is naast je studie, en alleen een afleiding van je studie. Er heerst een gezond studieklimaat binnen Albertus. Het is heel normaal om je club-, dispuuts,- en huisgenoten net zo hard mee te trekken naar de collegebanken als

Kersverse Albertianen met hun bul op schoot in de Martinikerk, 26 augustus 2015

naar de Kroeg. Ook komend jaar dagen wij onszelf uit om ervoor te zorgen dat studie en een actief lidmaatschap hand in hand gaan. Met frisse ideeën willen wij leden vroeg naar de Kroeg trekken, zodat ze de volgende ochtend weer naar college kunnen.

Ook stimuleren wij graag de interactie tussen oud-leden en actieve leden van Albertus. Wij zijn van mening dat het voor oud-leden heel leuk en handig is om korte lijntjes te hebben met 2300 ambitieuze studenten. En omgekeerd is het voor de studerende Albertianen natuurlijk altijd mooi om te horen van een oud-Albertiaan hoe het vroeger was. Ook is het fijn als hij een stageplek zoekt, dat hij of zij wellicht wat aan jullie kan hebben. In ieder geval staan de deuren aan de Brugstraat 8 altijd wagenwijd open voor Senioren en tegenwoordig zijn alle Albertianen op de hoogte van het mos: '*Een Senior staat nooit droog*', dus u zult al spoedig na binnenkomst een biertje in de handen gedrukt krijgen.

Zaterdag (10 oktober) is een mooi moment om weer eens uw oude vereniging te bezoeken.

Het Bestuur van de VS AiMi, Bert Rolf, Marian Stoppelenburg en Albert Smale, organiseert de Decennium Feesten voor '65, '75, '85, '95 en '05. Uiteraard zijn álle senioren die avond welkom evenals de studenten van nu. Kortom, een avond Albertiaans borrelen, zingen, vaten aanbieden en wie weet wat nog meer met jong en oud. Voor nu veel plezier met het lezen van deze Bokaal en hopende u zaterdag te ontmoeten,

Met Albertiaanse groet,

Floris Dijkslag
h.t. praeses AiMi

Inauguratie 2015, met Bestuur Brantjes, 2014-2015

Op woensdagmiddag 26 augustus 2015 was er voor Bestuur Brantjes (2014-2015) nog één heel belangrijke klus te klaren: de Inauguratie van 422 nieuwe Albertianen.

De abactis, Jet van Halteren, had de zware taak alle 422 namen voor te lezen. Jeroen Brantjes, de praeses, schudde 422 handen…

De bullen werden na afloop alfabetisch in sinaasappel-dozen verzameld, zodat de eerstejaars de handen vrij hadden om hun feestje te vieren na een pittige IT. Eten in het wokrestaurant in het Stadspark en daarna natuurlijk feest op de vereniging. Gefeliciteerd allemaal!

Drie praesides vieren op de Hoge der A de komst van zoveel nieuwe leden:

Bert Rolf (’66), praeses 1968-1969 én praeses VS AiMi ht

Floris Dijkslag, praeses 2015-2016

Jeroen Brantjes, praeses 2014-2015